

Влада је 4. децембра поднела Народној скупштини нови (а садржином стари) Предлог за промену Устава о уређењу судске власти и јавног тужилаштва (одељак 7). Некако се највише јавно запиткује мора ли се расписати народни референдум, а не о томе шта је садржина предложених промена, иако је одговор прост и јасан – о промени ових уставних одредби коначну реч дају грађани на референдуму.

Овим предлогом поступак промене Устава још није покренут, као што је било и са два ранија случаја (2011. и 2018). Поступак ће формално отпочети када најмање две трећине народних посланика (167), након расправе, усвоји Владин предлог. До тада, нисмо у поступку уставних промена. Сам Владин предлог не садржи конкретне норме, иако је Министарство правде још пре три године написало „радне“ уставне амандмане. Предлог описује шта би требало да се измени не би ли се „остварила независност“ и „подигла ефикасност правосуђа“ и превазишао несклад између „уставног оквира и жељеног стандарда владавине права“.

У Предлогу је наведено да су Акционим планом (за Поглавље 23 – ЕУ, из 2016. и 2020) предвиђени кораци поступка промене Устава, мимо уређеног самим Уставом и Пословником Народне скупштине. Прво ће се предложити измене у „светлу мишљења Венецијанске комисије“ и „европских стандарда“ (то је урадило Министарство 2018. године?), затим ће се иницирати промена Устава (то је овај предлог Владе), а онда нас чека израда радног текста амандмана (нових или прихватање оних из 2018?) и јавна расправа (да ли поново јер је већ била током 2017. и 2018). На крају ће се написане измене упутити на мишљење (илити одобрење?) Венецијанској комисији. Када се све ово „успешно реализује“ „стварају се предуслови за усвајање промена Устава“.

Референдум о промени Устава је још подалеко

Пише: Слободан Орловић
уторак, 09 фебруар 2021 11:40

